

6. Folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg med henblik på revision af lov nr. 219 af 11. juni 1954 om ungdomsundervisning m. v. (Af *Damsgaard, Erik Eriksen, Jørgen Gram, Halfdan Hendriksen, Aksel Møller, Ninn-Hansen, Sønderup* og *Poul Sørensen*). [A. sp. 1469. — C. sp. 127].

Fremsat skriftligt i folketinget $1\frac{1}{2}$ (F. sp. 2915). 1. beh. $2\frac{1}{2}$ (F. sp. 3253). Partiernes ordførere: Horn, Damsgaard, Ninn-Hansen, Jørgen Jørgensen (Lejre), Alvilda Larsen og Alfred Jørgensen. 2. (sidste) beh. $\frac{7}{3}$ (F. sp. 3401).

Ifølge folketingsbeslutningen nedsætter folketinget et udvalg på 17 medlemmer med den opgave at gennemgå lov nr. 219 af 11. juni 1954 om ungdomsundervisning m. v. og udarbejde udkast til sådanne ændringer i denne lov, som skønnes hensigtsmæssige.

Udvalget afgiver beretning til folketinget om sit arbejde.

Ved fremsættelsen af forslaget anførte *Damsgaard* (V) som ordfører for forslagsstillerne:

„Jeg finder, at administrationen og udnyttelsen af loven på en række områder er mere vidtgående, end det er påkrævet af hensyn til opfyldelsen af lovens formål.

Forslagsstillerne ønsker derfor, at et udvalg med henblik på en lovrevision får lejlighed til at foretage en gennemgang navnlig af de bestemmelser i den nugældende lovs afsnit om aftenskoler, brevsikoler og fritidsforanstaltninger, der efter den hidtidige praksis er anvendt på en måde, der ikke kan betegnes som økonomisk forsvarlig.“

Under sagens 1. behandling pegede *undervisningsministeren* indledningsvis på, at loven om ungdomsskoler for 2 år siden blev enstemmigt vedtaget i folketinget. „Det forslag, der blev fremsat for tinget, var identisk med det forslag, som det ærede medlem hr. Hvidberg som undervisningsminister nogle måneder i forvejen havde fremsat, og dette forslag var atter så nogenlunde identisk med de lovudkast, som udarbejdedes af ungdomskommissionen af 1945. Der var ikke politiske divergenser i forarbejdet, og det fremgår også med al ønskelig tydelighed af de taler, der blev holdt forud for lovforslagets endelige og enstemmige vedtagelse i det høje ting, at man fra alle sider var tilfreds med resultatet.“

I den efterfølgende tid havde det mangesidede ungdomsarbejde fået lov til at vokse i fred, og resultatet havde stort set svaret til de gode forventninger, som var stillet til det. Alligevel havde det ikke manglet på kritik, idet man især gjorde gældende, at amtsun-
39*